Выходить у Львовѣ що дня (кромѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція подъ ч. 8 улица Чарнецкого.

Редакція ул. Францісканьска ч. 10, дверѣ 10.

Письма приймають ся лишь франкованѣ.

Рекламаціи неопечатанѣ вôльнѣ вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ въ Адміністраціи „Газеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провінціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 218. Субота 28 вересня (10 жовтня) 1891. Рôкъ I.

Рада державна.

1-ше засѣданє Палаты пословъ зъ д. 8 жовтня 1891 р.

Засѣданє Палаты пословъ вôдкрывъ президентъ Палаты дръ Смолька. На лавѣ міністеріяльнôй явились всѣ міністры зъ ґр. Таффимъ попереду. Вôдчитано письмо президента міністрôвъ о скликаню спôльныхъ делеґацій на день 9 падолиста, а вôдтакъ письмо суду окружного въ Літомежіцяхъ зъ просьбою о позволенє ставити передъ судъ посла Шпіндлера за оскорбу чести.

Опôсля присвятивъ президентъ палаты посмертну згадку пос. бар. Тавфереровн, при чôмъ Палата повстала. — Пос. *Гросъ* и товаришѣ поставили внесенє о змѣну розпорядженя міністеріяльного въ справѣ постановъ о концесіонованю и державнôй контроли товариствъ убезпеченъ на жизнь. — Пос. *Фусъ* и товаришѣ домагали ся змѣны реґуляміну Палаты въ той способъ, щобы Правительство бодай разъ до року здавало справу зъ переданыхъ собѣ петицій. — Пос. *Промберъ* и тов. порушили знову справу реформы закона о похатнôй торговли. — Пос. *Барайтеръ* и тов. интерпелювали правительство въ справѣ участи въ всесвѣтнôй выставѣ въ Чікаґо. — Пос. *Ріхтеръ* и товаришѣ запытували, чи заказъ привозу буракôвъ продовжено и чи Міністерство на слѣдуючу весну буде роздѣляти бураки.

Президентъ Палаты, дръ Смолька подавъ до вѣдомости, що Президія Палаты зложила Є. Вел. Цѣсареви найпокорнѣйшѣ благожеланя въ дняхъ уродинъ и именинъ. — Пос. *Пацакъ* и тов. предложили проектъ змѣны закона прасового. — Пос. Ебенгохъ здававъ справу о петиціи товариства реставраторôвъ и шинкарѣвъ, жадаючои вчисленя продажи пива въ фляшкахъ до промыслôвъ концесіонованыхъ и взыває правительство, щобы що до торговлѣ напитками спірітусовыми въ фляшкахъ выдало властямъ промысловымъ точнѣйшѣ инструкціи. Принято внесенє Найбера, щобы петицію передати комісіи промысловôй и щобы скликати анкету въ сѣй справѣ.

Внесенє пос. *Пацака* въ справѣ змѣны закона прасового стремить до того, щобы дати полекшу въ розпродажи ґазетъ, щобы знести кавцію ґазетну, обєктивне поступованє и стемпель ґазетный, дозволити кольпортажу и щобы ґазета мала право вôдкидати надсыланѣ спростованя, коли они суть неправдивѣ.

Дальше принято внесенє пословъ *Жака, Розера* и товаришѣвъ въ справѣ *вôдшкодованя невинно засудженыхъ*, котрѣ вже вôдсиджували кару. Въ ґенеральнôй и спеціяльнôй дебатѣ промавляли послы: Розеръ, Жакъ, Кайль, Пініньскій, Слявікъ, Гайнеманъ и Лінбахеръ и въ первѣстнôмъ проектѣ пороблено деякѣ змѣны а именно замѣсть словъ „справедливе (billige) вôдшкодованє" вставлено слова „вôдповѣдне вôдшкодованє". Такожь ухвалено, що законъ має силу и на минувшôсть. Шефъ секціи Краль промавлявъ за тымъ, щобы задержати слова „справедливе вôдшкодованє."

Нагляче внесенє пословъ *Гаґенгофера* и *Кравза* въ справѣ кредиту для повѣтôвъ Вайцъ, Біркфельдъ и др. передано комісіи буджетовôй.

Пос. *Пернерсторфъ* и товаришѣ поставили внесенє, щобы выбрати комісію зъ 24 членôвъ для выготовленя закона о заведеню загального безпосередного права выбору. — *Шлезінґеръ* и тов. ставили внесенє, щобы протоколы зъ засѣданъ Рады державнои продавано по 5 кр. тамъ, де продають ся ґазеты.

Пос. Тільшеръ и тов. интерпелювали президента міністрôвъ въ справѣ приключень въ Ліберцу, де пôдчасъ принятя Єго Вел. Цѣсаря Нѣмцѣ силою вôдпихали ческихъ жителѣвъ.

Предсѣдатель комісіи для закона карного, пос. Пініньскій, вôдповѣдавъ на дотычне пытанє пос. Кіндермана, що законъ противъ фальшованя поживы не можна було доси зъ тои причины залагодити въ комісіи, що она була до сеи поры занята закономъ о невинно засудженыхъ.

Пос. Ґесманъ и тов. интерпелювали Міністра торговлѣ въ справѣ непорядкôвъ въ руху мѣсцевôмъ на зелѣзници Францъ-Іосифа.

Петиціи громадъ Ключѣвъ великій и Ключѣвъ малый въ справѣ закупна толокъ камеральныхъ, передано правительству до увзглядненя. — На тôмъ закôнчено засѣданє, а слѣдуюче назначено на суботу.

Вчерашне засѣданє Палаты пословъ, вôдбуло ся при участи майже повного числа пословъ. Хôдъ нарадъ бувъ зовсѣмъ спокôйный и лишь интерпеляція пос. Тільшера нагадала трохи давнѣйшѣ сварки. Зачувати, що прелімінарь буджетовый буде предложеный Палатѣ въ суботу. Въ бюрѣ Президіи вôдбувала ся вчера нарада предсѣдателѣвъ всѣхъ клюбôвъ въ справѣ скороченя дебатъ буджетовыхъ. Нинѣ веде ся та нарада дальше.

4

Въ зимовый вечѣръ.

НОВЕЛЯ

ЕЛІЗЫ ОЖЕШКОВОИ.

(Дальше.)

Боднарь дививъ ся на старого и трохи несмѣло сягавъ по фляшку. Старый мовчавъ. Отже боднарь выпивъ и простягнувъ фляшку до брата.

— Олексо, пий!

— Не хочу, не буду пити, жѣнка заборонила, вôдповѣвъ молодый хлопъ и засмѣявъ ся на цѣлу хату. — Бôгме, заборонила; — говоривъ дальше — якъ причепила ся до мене: не пий, Олексо, и не пий! Коли мене хочь трохи любишь, коли Бога найвысшого лякаешь ся, не пий! Присягни, що не будешь пити, на хрестъ присягни! Бачу я, що нѣякъ менѣ вôдчепити ся вôдъ бабского языка, взявъ я тай присягъ и вже мабуть рôкъ буде, якъ горѣвки не покоштувавъ я.

— Чи я брешу, Оленко, га? чи я брешу?

Молода жѣнка сердечно засмѣялась, показала бѣлѣ зубы и рукою погладила єго по лици.

— *Кабъ ты скисъ*, якъ ты черезъ мою балакапину переставъ пити?... Самъ такій великій выросъ, то й розуму набравъ.

Баба встала зъ ночовъ, подôйшла до стола и зачала дивити ся на фляшку.

— Пий! — сказавъ до неи старый.

Зъ чаркою въ руцѣ поклонила ся всѣмъ довкола, а выпивши, обтерла рукавомъ сорочки запалѣ уста.

Гôсть впливъ въ ню очи такъ, якъ бы силувавъ ся розпôзнати єи черты. Вôнъ поживъ великѣ кусфѣ кашѣ, окрушины єи зô жменѣ всыпувавъ у горло, а въ мѣру того, якъ заспокоювавъ голодъ, що разъ цѣкавѣйше уперто приглядавъ ся всему и всѣмъ. Часомъ здавало ся, що чогось або когось шукавъ очима. Споглядавъ на лôжко, потôмъ на верхъ печи, потôмъ знову на лôжко. Наразъ спытавъ:

— А жѣнка ваша, пане господарю, жие?

— Вже давно померла... зъ десять рокôвъ уже буде, якъ померла... — заговорила бабуся, скрѣплена и оживлена выпитою горѣвкою, — того самого лѣта померла, якъ мене зъ двора вôдправили... тогди мене Семенъ у своѣй хатѣ притуливъ; най єму Панъ Бôгъ найвысшій за те у всѣмъ допоможе... Каже: Кристинѣ въ господарствѣ помагай...

— Померла, — перебивъ єи гôсть, а остовпѣлѣ єго очи видивили ся въ лице розмовнои бабусѣ — а вамъ, панѣ-матко, Настуся на имя... у дворѣ господинею були...

— А якъ же! — рôдстно выкрикнула бабуся.

— А звôдки-жь вы о тôмъ можете знати?— обôзвавъ ся Олекса.

Але гôсть не почувъ того пытаня, чи може не хотѣвъ вôдповѣсти. Теперь по стѣнахъ очима водивъ.

— Давно вы, пане господарю, сю хату поставили?

Помалу, байдужно вôдповѣвъ Микула, що хата вже стара, лише недавно пôднѣсъ єи трохи, перегнилый зрубъ новымъ деревомъ заступивъ и бôльшѣ вôкна вытявъ.

— Я бо виджу, що комната мовь бы зовсѣмъ не та, що була.

— Або-жь вы тутъ коли були? — спытавъ боднарь.

Знову не вôдповѣвъ. Не перестаючи ѣсти, оглядавъ ся довкола. Довго дививъ ся на боднаря и Олексу и наразъ якось сказавъ:

— Отъ якъ! Староп вже нема. А по хвили додавъ: — и Ивася нема.

— Якого Ивася? — спытавъ старый, выймаючи люльку зъ устъ и быстро споглядаючи на гостя.

— Отъ, якого! — засмѣявъ ся гôсть — та-же вашого третього сына, пане господарю.

— Чи вы тутешнѣ, що все такъ знаете?— спытала Оленка.

— *Мусить* вы тутъ коли були? — промовила баба, впливши въ него зза червоныхъ повѣкъ свои мутнѣ, але цѣкавѣ очи.

Гуцульска спôлка промыслова въ Коломыи.

Заямкнене рахункôвъ за адміністраційный рôкъ 1890.

а) Рухъ касовый:

	Приходъ	Розходъ
Готôвка зъ року 1889 .	10·80	—
Удѣлы вплачени . . .	325·50	—
Фондъ резервовый . .	10·50	58·50
Позичка	500·00	125·00
Вôдсотки	—	29·45
Запомога Выдѣлу краев.	300·00	—
Товаръ	4.633·94	4.190·01
Завдатки	—	99·30
Инвентарь до варстату взорового	—	211·43
Дівіденды	—	9·50
Тантіемы	—	12·05
Чиншь вôднайму . . .	15·00	—
Адміністрація товариства	—	882·33
Подорожи приготовавчи и информацийни въ цѣли отвореня варстату .	—	100·00
Удержане варстату взорового	—	60·00
Готôвка зъ д. 31 грудня 1890 яко сальдо . .	—	9·15
	5.795·74	5.795·74

II. Загальный рухъ въ р. 1890 11591·48.

б) Білянсъ.

Активы.

Готôвка зъ дня 31. грудня 1890 р. .		9·15
Книжка щаднича		58·50
Чиншь напередъ уплаченый . . .		25·00
Завдатки		38·82
Товаръ на складѣ по цѣнѣ закупна .		2784·64
Инвентаръ склепов. зъ р. 1889	84·99	
10% амортизаціи первѣстнои сумы	9·45	75·54
Инвентарь варстату взорового	211·43	
10% амортизаціи	21·14	190·29
Перше устройство	167·21	
10% амортизаціи первѣстнои сумы	18·58	148·63
Претенсія до конта варстату взôрцев.		60·00
		3390·57

Пасивы.

Удѣлы	1168·50
Фондъ резервовый	80·21
Довги товариства.	775.00
Конта комісантôвъ	1079·26
Конта бѣжучихъ рахункôвъ. . . .	113·60
Невыплачени дівіденды	28·25
Фондъ пенсійвый	3·45
Залеглй податки	68·94
Сальдо зыску	73·36
	3390·57

в) Рахунокъ зыскôвъ и стратъ.

Зыски.

Чиншь вôднайму	15·00
Зыскъ на товарѣ	829·31
Запомога Выдѣлу краевого	300·00
	1134·31

Страты.

Адміністрація	982·33
Вôдсотки вôдъ позичокъ	29·48
Амортизація першого устройства . .	18·58
Амортизація инвентара	30·59
Сальдо зыску	73·37

г) Станъ членôвъ зъ днемъ 31. грудня 1890.

Товариство числило 142 членôвъ, котри пôдписали 290 удѣлôвъ на суму зр. 1450·00, на тоти удѣлы вплатили зр. 1168·50. Въ роцѣ 1890 прибуло 20 новыхъ членôвъ зъ 63 удѣлами на суму зр. 315·00, а не убуло нѣ одного члена.

Переглядъ політичный.

Ситуація парляментарна представляе ся такъ, що загально припускають, що хôдъ нарадъ сеи сесіи буде вести ся зовсѣмъ спокôйно. „Presse“ каже, що характеристикою теперѣшнои сесіи Рады державнои буде вôдложене на бôкъ оружія.

„N. fr. Presse“ домагае ся зъ цѣлою вагою вытвореня въ теперѣшнôмъ парляментѣ сталои бôльшости и доказуе, що правительство не може доты шукати опоры въ лѣвици, доки бодай въ части не зрече ся давнои правицѣ.

Проектъ закона о удержавненю зелѣзницѣ Кароля Людвика, разомъ зъ мотивами, буде предложеный парляментови заразъ по внесеню буджету зъ початкомъ слѣдуючого тыждня а сесія прибочнои рады зелѣзниць державныхъ вôдбуде ся при кôнци сего мѣсяця.

Въ Будапештѣ демонструють студенты вже другій день зъ причины заказу міністра фінансôвъ продавати на зелѣзницяхъ ґазету Magyar Hirlap. Вчера вечеромъ зôбрались були студенты громадно передъ льокалями обохъ клюбôвъ опозиційныхъ, де кôлькохъ послôвъ мало бесѣды, а вôдтакъ пôйшли передъ льокаль ґазеты Nemzet и выправили тамъ котячу музику та спалили одно число тои ґазеты. Коли вôдтакъ хотѣли перейти мостомъ до Буды, выступила поліція и розôгнала ихъ.

Парискій кореспондентъ Times-а Бльовінъ котрый часто мае дуже добри информаціи, доносить до згаданои ґазеты, що правительство француске чекае лишь на вôдкрытє сесіи Палаты послôвъ, щобы заключити зъ Россією формальный союзъ. Въ звязи зъ симъ стоить фактъ, що ведени въ послѣдныхъ дняхъ переговоры межи Берлиномъ а Петербургомъ въ справѣ зъѣзду цѣсаря Вільгельма зъ царемъ въ Александровѣ, наразъ зъ невыясненыхъ причинъ розбили ся. Третя вѣсть дотыкае бôльше-свѣтъ біржевый, але есть такожь того рода, що може выкликати лишь загальне занепокоене. Ото мала Россія заключити зъ Персією союзъ, пôсля котрого всѣмъ иншимъ державамъ мають бути замкнени торговельни зносины зъ Персією.

Проводиръ нѣмецкои соціяльно-демократичнои партіи, Бебель, мавъ въ понедѣлокъ въ Берлинѣ бесѣду, въ котрôй дуже остро выступавъ противъ Россіи. Вôнъ доказувавъ, що вôдбудоване Польщѣ не лежало бы въ интересѣ заходныхъ державъ, котрымъ грозить нападъ россійскій. Въ интересѣ соціялістичнои партіи есть — казавъ Бебель, получити ся хочь бы зъ політичными противниками, абы лишь за яку небудь цѣну згнести варварôвъ и вôдперти ихъ десь далеко на всхôдъ. Передовсѣмъ — казавъ вôнъ — треба стремѣти до того, абы выкликати въ Россіи революцію якъ за помочею внутрѣшнои аґітаціи, такъ и внѣшныхъ змагань. Одна Россія выкликуе въ Европѣ мару вôйны и змушуе заходни народы напружати всѣ свои матеріяльни силы та пôдкопуе ихъ добробытъ.

Новинки.

— **Синодъ.** Вчера вôдбуло ся послѣдне явне засѣдане синоду въ церквѣ св. Юра, на котрôмъ вôдчитано послѣдни ухвалы синоду и оповѣщено закôнчене синоду. О 10 ôй годинѣ вôдправлено вельми торжественно Богослужене, до котрого стануло пять митратôвъ рускихъ, а именно: Є Ексц. Впреосвященый Митрополитъ Сильвестеръ, Преосвящени епископы перемыскій и станіславôвскій и два достойники мітраты оо.: Сѣнгалевичь и Готеровскій зъ вôдповѣдною асистою. До величавости Богослуженя, на котре прибули и процесіи зъ

— Зô всего видко, що вамъ тутъ бути не першина, — обôзвавъ ся Микула.

Такъ обсыпаный пытанями гôсть зразу похиливъ лице ку столови, а потôмъ зъ глухимъ якимсь гнѣвомъ воркнувъ:

— Но, я бувъ тутъ, бувъ... и що зъ того, що бувъ!

Однакожь въ тôй хвили перемôгъ свôй гнѣвъ чи нетерпеливôсть и байдужно сказавъ:

— Я бувъ тутъ . . . за робôтника наймавъ ся тогди, якъ новый двôръ ставили . . . при будовѣ нового двора працювавъ...

— Давно то вже було, може й зо двацять лѣтъ тому, — замѣтивъ Микула.

— Бôльше, якъ двайцять — поправивъ гôсть.

— То правда: тогди богато чужихъ людей до тои будовы приходило... — завважавъ боднарь.

— А богато. И я приходивъ.

Старый глянувъ уважно на гостя.

— Щось менѣ морочить ся въ очахъ... або я васъ мабуть знаю . . . або мабуть не знаю . . .

— Присяй Богу, — заговорила баба — *кабъ* я зъ того мѣсця не встала, коли й менѣ не такъ само . . . або я васъ мабуть знаю, або мабуть не знаю . . . *Мусить* вы колись зô мною розмавляли, якъ при будовѣ нового двора були . . .

Гôсть усмѣхавъ ся и зъ дивною впертостью дививъ ся на еи сухи, поморщени, якъ вôскъ жовти руки.

— Ой, розмавляли зô мною, матусе, — зачавъ — розмавляли вы неразъ, не два и не десять разôвъ . . . ой, приносили вы менѣ тыми руками своими хлѣбъ посмарованый медомъ або масломъ, котре вы зъ паньскои коморы пôдъ секретомъ брали . . . ха ха-ха! — Смѣявъ ся голосно, зъ пôднесенымъ лицемъ, а очи его горѣли, якъ два розжарени вуглики.

— *Кабъ* мене нинѣ въ ночи *удушило*, коли тямлю . . . Не тямлю . . . чи я зъ вами розмавляла, чи не розмавляла, чи вамъ коли хлѣбъ давала, чи не давала . . . нѣчою не тямлю, лише менѣ здае ся, що або васъ знаю, або васъ не знаю... таки знаю! таки не знаю!... а! то що таке?

Двѣ пары очей: одна быстра и проймаюча, що споглядала зпôдъ сивыхъ, навислыхъ бровъ, а друга пара мутна, вôдъ цѣкавости поблискуюча и живо бѣгаюча пôдъ червоными повѣками, вдивляли ся въ гостя, котрый занепокоивъ ся, знову руки затеръ, безъ думки розсмѣявъ ся и вставши зô стôльця, пôшовъ широкими кроками до комина. Тутъ, у цѣлôй своѣй высотѣ выпрямленый, заложивъ руки на плечѣ и очи звернувъ на дѣвчину, котра при зближеню его перестала прясти и зô страху чи сорому опустила руки на колѣна. Зъ очима, звернеными на ню, промовивъ:

— А ты донька господаря?

Вôдвертаючи вôдъ него почервонѣвше лице, щепнула:

— Ага, донька.

— *Мусить* наймолодша? *Мусить* тобѣ двайцятъ лѣтъ нема . . .

— А нема . . .

— А старша сестра, Мариська, жие чи померла?

— Жие.

— Замужь пôшла.

— Пôшла.

— Де-жь она? Въ тутешнôмъ селѣ?

— Въ Дубрôвлянахъ . . . въ чоловѣковôй хатѣ сидить . . .

— Ага! въ чоловѣковôй хатѣ . . . у власнôй хатѣ . . . то добре. Охъ-охъ-охъ . . .

Мовь вѣтеръ завѣявъ, такъ зôтхнене нагальне и коротке пôдняло ему грудь. Замовкъ.

При довгôмъ столѣ розмавляли. Пятнайцятилѣтній хлопець свавôльно дразнивъ бабусю, що нишкомъ выпила другу чарку горѣвки, а она кулакомъ била ся въ груди и кричала:

— Брешешь, якъ песъ! *Кабъ* мене *хволера* пôрвала, коли я выпила.

(Дальше буде).

львôвскихъ церквей, причинявъ ся въ великôй мѣрѣ знаменитий хоръ питомцѣвъ пôдъ управою п. Остапа Нижанковского, звѣстного молодого нашого композитора. О 12-ôй годинѣ по Богослуженю вôдбулось въ палатѣ митрополичôй снѣдане для членôвъ синоду, пôдчасъ котрого спѣвавъ такожь той самый хоръ. — Въ середу вечеромъ устроили спѣваки семинарскі импровізованый вечерокъ для членôвъ синода. На вечерокъ зложились хоры, соли и декламаціи. Численно зôбраній отцѣ жертвували кôлькадесять зр. на семинарску читальню. — Въ суботу маютъ спѣваки явитись на обѣдѣ у Є. Ексц. Впреосв. Митрополита, а въ понедѣлокъ о 2-ôй год. по полудни маютъ прийти на перонъ двôрця, заспѣвати при вôдъѣздѣ еп. Чяски до Риму.

— **Вôдзначеня**. Є. Величество Цѣсарь надавъ совѣтникови Намѣстництва, Станиславови Куровскому, при нагодѣ перенесеня его въ сталый станъ супочивку титулъ совѣтника Двору зъ увôльненємъ вôдъ таксы. — Старшому учителеви народному въ Лошневѣ, повѣту теребовельского, Леопольдови Кручковскому, надавъ Є. Вел. Цѣсарь срѣбный крестъ заслуги зъ короною.

— **Перенесеня**. Дирекція почтъ и телеграфôвъ перенесла асистента почтового Єразма Екгарта зъ Чорткова до Залѣщикъ.

— **Конкурсы.** Рада шкôльна окр. въ Товмачи розписала конкурсъ зъ речинцемъ до 15 падолиста на слѣдуючі посады учительскі при школахъ народныхъ: 1) при 4-клясовôй въ Товмачи молодшого учителя зъ платнею 270 зр. и 10 прц. на мешкане; 2) при етатовыхъ одноклясовыхъ зъ платнею 300 зр.: въ Бортникахъ, Делявѣ, Грушцѣ, Грабичу (298 зр. 12 кр. и поле 1 зр. 88 кр.), Оверянахъ, Колинцяхъ, Лядску шляхотскôмъ (294 зр. 19 кр. гот. за поле 5 зр. 81 кр.), Палагичахъ, Рошневѣ (290 зр. збôжемъ 10 зр.), Стригаяцяхъ, Тарновици польнôй, Горыглядахъ; 3) при філіяльныхъ: въ Дилявѣ, Кривотулахъ старыхъ, Маркôвцяхъ, Милованю, Надорожнôй, Тысьменици на передмѣстю, Виноградѣ, Воронцѣ, Королѣвцѣ (гот. 240 зр. збôжемъ 10 зр. Пôдъ 2) и 3) вôльне мешкане.

— **Конкурсъ на лѣкарѣвъ громадскихъ** розписало черновецке староство зъ 4 тыждневымъ речинцемъ для округôвъ громадскихъ: Топорôвцѣ, Кучурмаре, Молоднѣвъ, Нові Мамаѣвцѣ, Садагура и Бояны.

— **Торжественне отворенє нового року** шкôльного 1891/92 на львôвскôмъ університетѣ вôдбуде ся въ суботу дня 10 с. м. О год. 9-ôй вôдбуде ся, якъ звычайно, Богослуженє въ костелѣ св. Николая, а о 10 ôй розпôчне ся въ авли університетскôй отворенє промовою ректора, а вôдтакъ професоръ дръ Гризецкій выголоситъ вôдчитъ зъ обсягу карного права.

— **Кружокъ учителѣвъ львôвскихъ** завязавъ товариство ґімнастично-спѣвацке, выключно для учителѣвъ народныхъ шкôлъ мѣста Львова, а ц. к. Намѣстництво потвердило вже дотычні статуты. Цѣль того товариства є, абы зближити ся взаимно, ширити замилованє до ґімнастики, спѣву и музики, а навѣтъ споматати ся спôльно.

— **Призволенє замѣны парохій.** Ц. к. Намѣстництво призволило на замѣну бенефіцій regiae collationis межи гр. кат. парохами о. Модестемъ Малицкимъ зъ Прислупя и о. Володимиромъ Левицкимъ въ Суходолѣ, и надало презенту на парохію въ Суходолѣ о. Модестови Малицкому а парохію въ Прислупю о. Волод. Левицкому.

— **Нещасливый выпадокъ** ставъ ся сеи недѣлѣ при пересуваню возôвъ на двôрци зелѣзницѣ Кароля Людвика въ Перемышли. Старшій пересувачь возôвъ, Фр. Навлока дôставъ ся припадкомъ пôдъ колеса воза, котрі поломили єму праву руку такъ, що другого дня въ шпитали мусѣли єму єи вôдняти.

— **Выпадокъ зъ оружіємъ.** Служащій Фр. Вйонзекъ въ Перемышли, обтираючи зъ пороху револьверъ свого пана, потягнувъ нехотячи за язычокъ въ револьверѣ. Револьверъ бувъ набитый и выстрѣливъ, а куля, пробивши чолову кôсть, застрягла єму въ мозку. Смертельно раненого вôдвезено до шпиталю безъ надѣѣ на якій ратунокъ.

— **Стережѣть дѣтей!** Бракъ дозору надъ маленькими дѣтьми не лишь по селахъ але навѣтъ и по мѣстахъ есть часто причиною, що дѣти гинутъ въ страшный способъ. Доказомъ того ось слѣдуючій выпадокъ на Буковинѣ: Прачка Евгенія Захарюкъ въ Черновцяхъ, перучи оногды въ однôмъ домѣ бѣлє, взяла зъ собою въ дому и 2-лѣтну донечку. Дитина бавила ся коло балії, коло котрои Захарюкова поставила великій котелъ зъ кипячимъ лугомъ и на хвильку десь выйшла. Вернувши — застала свою дитину вже зварену въ котлѣ, до котрого дитина припадково впала.

— **Особливші ловы.** До Обергаузенъ коло Діссельдорфу заѣхала вандрôвна менажерія, котра помѣжь иншими звѣрятами мала такожь хорошого бенґальского тиґра, замкненого въ зелѣзнôй клѣтцѣ. Минувшого тыждня, въ кôлька днѣвъ по заѣханю менажеріи, выхопивъ ся якось той тиґръ и утѣкъ. За нимъ пустились сторожа поліційна, огнева и богато иншихъ особъ, та догонили его о кôлька кільометрôвъ за мѣстомъ. Тымчасомъ по дорозѣ роздерлъ вôнъ бувъ уже кôлька псôвъ и вепра, а одного жандарма такъ тяжко скалѣчивъ въ ногу, що мусѣли єи вôдняти. Якійсь загорѣлый стрѣлець знов стрѣливъ такъ цѣльно, що замѣсть тиґра — куля поцѣлила другого стрѣльця. Ажь одному жандармови удало ся поцѣлити розъѣлого звѣра та положити трупомъ на мѣсци.

Всячина.

— **Пятнацять мѣсяцѣвъ межи людоѣдами.** Африканьскій подорожникъ, Федôръ Вестмаркъ, Шведъ зъ роду, що бравъ участь въ послѣднôмъ походѣ Стенлія въ глубину Африки, мавъ недавно тому въ Монаховѣ дуже цѣкавый вôдчитъ о своихъ пригодахъ пôдчасъ сего походу, та о тôмъ, якъ то вôнъ 15 мѣсяцѣвъ перебувъ **межи людоѣдами**. На зазивъ бельґійского короля—розповѣдавъ Вестмаркъ— абы поѣхавъ до Африки, покинувъ вôнъ дня 1 цвѣтня перші разъ Европу и прилучивъ ся до Стенлія. Спорый кусень дороги пливъ вôнъ по рѣцѣ Конґо въ зелѣзнôй лодцѣ безъ всякого накритя и безъ всякои выгоды середъ такои спеки, що якъ огнемъ палила. Два его товаришѣ занедужали були сильно на десинтерію и пропасницю, а два зôйшли зъ розуму вôдъ спеки. По пятьохъ мѣсяцяхъ дôставъ вôнъ розказъ вôдъ Стенлія перебратись на горѣшный Конґо. Въ мѣстѣ Леопольдвіль зôйшовъ ся вôнъ зъ Стенліємъ, бувъ зъ нимъ довшій часъ разомъ и розповѣдае про него цѣкаві рѣчи. Стенлі — казавъ Вестмаркъ — що мавъ въ Африцѣ зносити торговлю невôльниками, купувавъ самъ невôльникôвъ и продававъ ихъ. Такъ накупивъ вôнъ бувъ въ глубокôй Африцѣ жѣнокъ для своихъ товаришѣвъ, а вôдтакъ попродавъ ихъ або роздарувавъ своимъ слугамъ. Одну жѣнку купивъ вôнъ бувъ за кôлька метрôвъ лихого бархану а вôдтакъ продавъ єи одному бельґійскому офіцирови за 500 франкôвъ.

Зайшовши до краю Банґоля або Манґоля, перебувъ вôнъ тутъ 15 мѣсяцѣвъ середъ людоѣдôвъ и такъ розповѣдае про ихъ звычаѣ та обычаѣ: Манґоля есть то красне и сильне племя муриньске, дуже розумне але и скоре до бійки. Они дѣлять ся на чотири касты або станы. Найперша каста то Манґана. Чимъ хто зъ сеи касты богатшій, тымъ бôльше мае жѣнокъ, а жѣнки то знов у нихъ жерело богацтва, бо они мусять робити въ поли. О дѣти мало тутъ хто дбає; матеръ не дбає про дитину бôльше, якъ перша лѣпша звѣрина про свое молоде. За красну дѣвчину даютъ Манґаны двохъ або трохъ невôльникôвъ, кôлька порожныхъ фляшокъ и пацьорки; за молоду невôльницю платить ся тутъ кôлька фляшокъ и трохи пацьорокъ въ вартости не бôльше якъ десять крейцарôвъ. Мужчины и женщины голять собѣ головы зъ обохъ сторôнъ и лишаютъ волосє лишь по серединѣ, котре вôдтакъ звываютъ въ довгій рôгъ. Племя Манґоля любитъ особливо ѣсти людей. На яке велике свято рѣжутъ они кôлькохъ невôльникôвъ, куры и бараны и роблять зъ того всего печеню. Зарѣзаныхъ людей кладутъ на три дни до воды, щобы мясо змякло, кажуть, що оно тогди делікатнѣйше и смачнѣйше. Манґолѣ маютъ двохъ богôвъ: Ибанка, богъ богачѣвъ, и Анзанґо, богъ бѣдныхъ. Они думаютъ, що по смерти будутъ такъ само жити якъ и за житя и длятого помершому кладутъ до гробу кôлька его жѣнокъ и всѣ его скарбы. Такожь вѣрять они, що по смерти станутъ бѣлыми и длятого Европейцѣвъ дуже шануютъ, котрыхъ впрочôмъ чортами называютъ. Головна зброя Манґолѣвъ нѣжь и списа. Они маютъ такожь рушницѣ, але не умѣютъ обходити ся зъ ними и длятого не дуже ихъ уживаютъ. Они думаютъ, що чимъ бôльше насыплютъ до рушницѣ пороху, то тымъ лѣпше буде она стрѣляти. Були отже случаѣ, що якійсь Манґоля насыпавъ цѣлу люфу пороху, а коли вôдтакъ стрѣлявъ, то рушницю розôрвало, тому они и боять ся теперь рушниць уживати. Вестмаркъ, котрый изъ сѣмохъ своихъ товаришѣвъ, вернувъ лишь самъ оденъ назадъ до Европы, думає знов выбрати ся колись до Африки.

— **Найбôльшій годинникъ на свѣтѣ** зробивъ годинникарь Авґустъ Поль въ Бірлінґенъ (въ Чорнôмъ лѣсѣ въ Нѣмеччинѣ) и призначивъ его на выставу до Чікаґо. Годинникъ той, котрый вымагавъ пять лѣтъ мозольнои працѣ, есть 3 и пôвъ метра высокій, 3 метры широкій а на метеръ грубый, чи лѣпше сказавши глубокій и показує часъ почавши вôдъ секунды ажь до 9999 р. Що секунды пôдносить ся молотокъ, оденъ ангелъ бє нимъ мінути, другій чвертъ годины, а смерть бє годины, кождои чверть годины представляєсь иншій вѣкъ чоловѣка, разъ дитина, вôдтакъ молодець, дальше мужчина, а наконець старець. За кождою годиною выступає 12 ученикôвъ Христовыхъ, котрі всѣ передъ нимъ кланяютъ ся и вôнъ ихъ всѣхъ крôмъ Юды благословить. О 6 годинѣ выходять монахи, дзвонять на вечѣрню и заходять до каплицѣ. Вôдъ пôвночи ажь до 2 годины трубить що година нôчный сторожь, а о 3 годинѣ пѣє когутъ. На Святый вечеръ являєсь дитятко Исусъ зъ пастирями и ангели спѣваютъ, а на Новый рôкъ трубить трубачь. Кождои поры року показуютъ ся якісь символічні фіґуры, такъ н. пр. першого дня весны, кукає зазуля. Дальше показує годинникъ змѣны мѣсяцѣвъ и днѣвъ, станъ сонця и мѣсяця, подає даты днѣвъ и т. д. Всѣ ті штуки можна за помочею вôдповѣдного приладу показати зрѣтелямъ въ 20 мінутахъ.

Торгъ збôжемъ.

9 Жовтня	Львôвъ	Тернополь	Пôдволочиска	Ярославъ
Пшениця	10 25—11	9·70 10·—	9 50 10 10	10·—10 50
Жито	8·75—9 25	8·— 8 40	8·—8 50	8 25—8 70
Ячмѣнь	7.——7 50	6·——7 25	6·——7·—	6·50—8·—
Овесъ	7·00—7·50	6·80 7·—	6·70—7·—	7·00—7·40
Горохъ	6·50—9·—	6·50 8·—	6·25 9·—	6·50—9·—
Вика	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Рѣпакъ	13.—13.50	13·—13·—	13·—13 25	13·—13·50
Хмель	55—60—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Конюшина чер.	42·—52·—	41·—48·—	41·—47·—	42·—52·—
Конюшина бѣла	—·——·—	—·——·—	—·——·—	—·——·—
Оковита	17·—17·70	—·——·—	—·——·—	—·——·—

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень 9 жовтня. Архікн. Фридрихъ выѣхавъ вчера по полудни въ супроводѣ старшого дворского ґр. Герберштайна на похоронъ до Штутґарту. Передъ выѣздомъ бувъ ще Архікнязь зъ довшою візитою у ґр. Кальнокого.

Берлинъ 9 жовтня. Цѣсарь Вільгельмъ выславъ на похоронъ до Штутґарту кн. Гайнриха перебуваючого въ Дармштадтѣ.

Лондонъ 9 жовтня. Позичку россійску принято тутъ зовсѣмъ рôвнодушно; майже зовсѣмъ єи не пôдписувано. Похоронъ Парнеля вôдбуде ся коштомъ публичнымъ. Лѣкарѣ подаютъ за причину его смерти ударъ серця попередженый ще ревматичною горячкою.

Паллянца 9 жовтня. Станъ здоровля румуньскои королевои вдоволяючій; бôль въ послѣдныхъ дняхъ дававъ ся мало чути, ночи були спокôйні.

Остенда 9 жовтня. Италіяньскій наслѣдникъ престола приѣхавъ тутъ вчера въ полудне. На двôрци повитавъ его король бельґійскій дуже сердечно.

Парижъ 9 жовтня. Президентъ Карно принимавъ россійского ґенерала Анненкова.

Портъ-Саидъ 9 жовтня. Въ послѣдныхъ дняхъ переплыло сюды кôлька турецкихъ кораблѣвъ военныхъ, що повезли до Ємену кôлька тысячѣвъ войска.

Вôдвѣчальный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимає Контора **Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

Зъ друкарнѣ Вл. Лозиньского пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.